

[Formanden.]

Efter at der er meddelt medlem af folketinget *Bodil Koch* orlov, har vedkommende gruppe til nyt medlem i folketingets udvalg angående videnskabelig forskning udpeget *Lis Groes*. Den pågældende er herefter valgt.

Medlem af folketinget *Kjær Rasmussen* har meddelt mig, at han ønsker til socialministeren at stille følgende spørgsmål:

„Agter ministeren gennem lønforbedringer at standse personaleflugten fra revalideringscentrene?“

Medlem af folketinget *Hanne Reintoft* har meddelt mig, at hun ønsker til ministeren for offentlige arbejder at stille følgende spørgsmål:

„Finder ministeren, at man i generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet iagttager de mest enkle regler for demokrati på arbejdspladsen ved — i forbindelse med omdeling af fagblade og tidskrifter — at udstede kategoriske ordrer på tværs af postbudenes praktiske erfaringer og arbejdsvaner?“

Medlem af folketinget *Hanne Reintoft* har meddelt mig, at hun ønsker til forsvarsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Vil ministeren tage skridt til en ændring i den militære straffelovs § 53, der — trods den megen formelle tale om demokrati i forsvaret — står som en væsentlig hindring for de værnepligtiges adgang til at fremsætte klager eller gøre opmærksom på fejl eller mangler inden for forsvaret, og som muliggør disciplinære overgreb, som man nylig har været vidne til, og undertrykkelse af de værnepligtiges rettigheder og ansvar?“

Disse tre spørgsmål vil blive optaget på dagsordenen for tingets spørgetid onsdag den 11. november 1970.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ivar Nørgaard): Herved tillader jeg mig for folketinget at fremsætte forslag til lov om udlån mod pant i fast ejendom.

Baggrunden for dette lovforslag er ønsket om at skabe større kontrol med pantebrevsmarkedet. Forslaget er en naturlig fortsæt-

telse af realkreditloven, der blev vedtaget i foråret, således at man får denne del af pengemarkedet ind under en klar og gennemsigtig lovgivning.

Formålet er ikke at lægge hindringer i vejen for den normale omsætning af fast ejendom, men derimod at hindre, at de i foråret vedtagne realkreditlove bliver undermineret. Dette vil man undgå ved at regulere løbetiden, idet lån mod pant i fast ejendom som et led i den almindelige omsætning højst kan ansættes til en løbetid på 20 år, mens pant i fast ejendom, der ikke skal bruges til omsætning af fast ejendom, højst kan have en løbetid på 10 år.

Det i § 1, stk. 2, nævnte skema er ønsket, fordi det giver låntager en større mulighed for at kunne overskue virkningerne af det pantebrevslån, låntager ønsker at optage. I dag er det meget vanskeligt for en låntager at beregne de faktiske omkostninger, herunder kurstab og forrentning, der opstår ved at optage et pantebrevslån. Herudover sikres det, at det ved salg af fast ejendom bliver muligt at bedømme den faktiske salgspris, idet sælgerpantebreve skal opføres til en bestemt kurs, hvilket ofte ikke er tilfældet i dag. Endelig bliver der skabt større mulighed for køberen til at afgøre, om købsprisen er rimelig og ikke presset i vejret som følge af fiktive handler. Det offentlige vil få mulighed for at udarbejde statistik over pantebrevsmarkedets rente- og afdragsforhold, hvilket man ikke tidligere har haft.

I § 2 påpeges, at man ikke ønsker at gribe ind på de områder, hvor der i forvejen er lovgivet til regulering af långivningen. Endvidere er långivning mellem familiedlemmer i arveklasse 1 og 2 undtaget, såfremt gældsbeviset er uomsætteligt.

§ 3 er en genoptagelse af den ophævede lov om renten af udlån mod pant i fast ejendom, idet det nu er muligt, gennem det tidligere omtalte skema, at få klar besked om størrelsen af den effektive rente, der er fastsat i pantebrevet. Ved at sammenkæde §§ 3 og 4 med en ændring af tinglysningsloven er det muligt ved hjælp af lovgivningen at sikre, at ingen kommer til at betale en urimelig rente.

For at tage stilling til, hvorvidt en rente er rimelig eller urimelig, skal justitsministeren nedsætte et nævn, der udpeges blandt